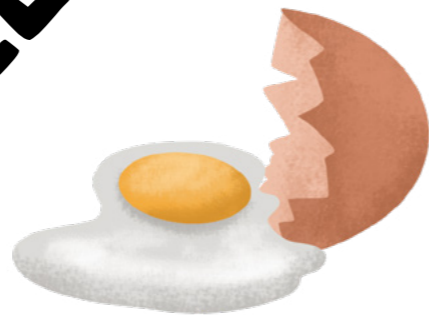

Hvordan kunne Juli være sød mod sin moster, når hun knap nok kunne tale med hende?

KAGE OG KÆRLIGHED

Daniella Subieta
(Baseret på en virkelig hændelse)

Juli sad sammen med sin veninde Sarah i skolens kantine.

»Jeg er bekymret for at tage hjem og se min tía,« sagde Juli.

»Din tía?« spurgte Sarah.

»Ja, min moster. Tía Jenny,« sagde Juli. »Hun er på besøg i et stykke tid. Og jeg tror ikke, hun kan lide mig. Hun er virkelig streng, og hun smiler aldrig. Selv når jeg smiler til hende. Jeg vil bare ikke gøre hende ked af det.«

»I det mindste smiler du,« sagde Sarah. »Det hjælper altid at være sød.«

Hele dagen blev Juli ved med at tænke på, hvad Sarah havde sagt.

Jeg kunne være mere sød ved tía Jenny, tænkte hun. *Det er det, Jesus ville gøre.* Men tía Jenny talte kun spansk. Juli kunne forstå noget spansk, men hun var ikke særlig god til at tale sproget. Hvordan kunne Juli være sød mod sin moster, når hun knap nok kunne tale med hende?

Mor sagde altid, man skulle være tålmodig med folk, man ikke forstår. Juli bad lydløst. *Himmelske Fader, hjælp mig med at være tålmodig med tía Jenny. Og hjælp mig med at have mod til at tale spansk med hende.*

Da Juli kom hjem fra skole, så hun et kort på bordet. Hun samlede det op. Det var til mor og far. *Åh nej!* tænkte hun. *I dag er det deres bryllupsdag. Det havde jeg helt glemt!*

Juli ville gøre noget rart for mor og far. Men hun vidste ikke, hvad hun skulle gøre.

Hun så tía Jenny kigge sig rundt i køkkenet.

»Øh ... *todo bien?*« spurgte Juli. »Er alt i orden?«

»Ja,« svarede tía Jenny. Så talte hun hurtigt på spansk. Juli hørte hende spørge, om hun havde *ocupada* – altså travlt.

»Nej, *yo nej ... ocupada.* Jeg har ikke travlt,« sagde Juli. Hun følte sig flov over at bruge sit dårlige spanske. Men tía Jenny smilede. Hun talte langsommere, så Juli kunne forstå hende. Hun ville lave en kage til mor og fars bryllupsdag, men hun havde brug for hjælp.

»Jeg hjælper dig,« sagde Juli. »*Vamos!* Lad os komme i gang.« Det var hendes chance for at lave noget til mor og far! Og lære sin moster at kende.

Tía Jenny og Juli gik ud i køkkenet. De brugte gestik og helt enkelt spansk til at tale med. Tía Jenny viste Juli, hvordan man laver en ternet chokoladevaniljekage.

Juli hjalp med at måle mel og sukker af. Hun skar også jordbærrene ud, som skulle ovenpå kagen. Inden længe var kagen i ovnen. Det duftede dejligt!

Det var ret sjovt, syntes Juli. Men da hun ryddede op, tabte hun tre æg ned fra køkkenbordet. De gik i stykker på gulvet og lavede en grim gul plet.

Juli så nervøst på tía Jenny. Ville hun blive sur?

Men tía Jenny grinede bare. »*Qué desorden!*« sagde hun (»sikke et griseri!«).

Juli havde aldrig set tía Jenny grine. Hendes latter smittede af på hende. Sammen ryddede de op.

Da mor og far kom hjem, var kagen færdig. »Tillykke med bryllupsdagen!« sagde Juli.

»Tak! Den ser lækker ud. Har du selv lavet den?« spurgte mor.

»Nej, tía Jenny og jeg klarede det sammen,« sagde Juli. Hun smilede til tía Jenny. Og denne gang smilede tía Jenny tilbage!

En varm følelse bredte sig i Julis hjerte. Hun var glad for, at vor himmelske Fader havde besvaret hendes bøn. ●

ILLUSTRATIONER: MALGOSIA PIATKOWSKA